

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Svk/13/2021
Identifikačné číslo spisu: 7018201113
Dátum vydania rozhodnutia: 29. marca 2023
Meno a priezvisko: Mgr. Michal Novotný
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:7018201113.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom zo sudcov: Michal Novotný (sudca spravodajca) ako predseda senátu a JUDr. Zdenka Reisenauerová a JUDr. Jana Martinčeková ako členky senátu vo veci žalobcu: 1. G. T., Q.. XX. A. XXXX, N. XX, 2. Z. D., Q.. X. D. XXXX, N. XX, 3. Z.. J. U., Q.. XX. G. XXXX, R. XXX/X, N., 4. H.. J. S., Q.. X. G. XXXX, Y. XXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou: BAKO LEVRINC - advokáti s.r.o., IČO: 36 859 842, J. Kozáčka 13, Zvolen, zároveň spoločne zastúpených: Advokátska kancelária Krnáč s.r.o., IČO: 47 232 293, Nám. slobody 2, Banská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Rožňava, pozemkový a lesný odbor, Ernesta Tótha 30, Rožňava, o preskúmanie opatrenia z 9. októbra 2018, č. OU-RV-PLO-2018/010088-002, o kasačnej sťažnosti žalobcu vo 4. rade proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 8 S 98/2018-76 z 18. februára 2021 takto

r o z h o d o l :

- I. Kasačná sťažnosť žalobcu sa zamietá.
- II. Účastníkom sa nepriznáva nárok na náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

I.

Administratívne konanie a konanie pred správnym súdom

1. Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalobcovia sú členmi Lesného a pasienkové spoločenstva, IČO: 35 555 181, Rozložná 48. Od roku 2014 boli zároveň členmi výboru tohto spoločenstva, pričom žalobca v 1. rade bol jeho predsedom a žalobca v 2. rade jeho podpredsedom. Dňa 9. októbra 2018 o 9:00 hod. sa v Gočaltove konalo zhromaždenie tohto spoločenstva, ktoré napriek protestu časti členov schválilo zmeny zmluvy o založení spoločenstva, zmeny stanov a odvolalo žalobcov z funkcií členov výboru. Zároveň zhromaždenie za predsedu spoločenstva zvolilo T. D. a za členov výboru Z.. T. K. a H. Č., a to väčšinou 65,63 % hlasov. Nový predseda podľa § 25 zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov predložil žalovanému 10. októbra 2018 oznámenie o zmenách údajov zapísaných do registra pozemkových

spoločenstiev, ktoré boli dôsledkom uznesení zhromaždenia z 9. októbra 2018. Žalobcovia medzi 9. a 17. októbrom 2018 predložili žalovanému obsiahle podania, ktorými žiadali, aby boli z rozhodovania vo veci vylúčení nielen prednosta lesného a pozemkového odboru, ale aj všetci zamestnanci okresného úradu. Podľa ich názoru je vedúci odboru členom poľovníckeho združenia, ktoré má v nájme časť spoločnej nehnuteľnosti spoločenstva. Žalovaný nerozhodol o ich vylúčení, preskúmaným opatrením z 19. októbra 2018 však oznámené zmeny zapísal do registra.

2. Proti tomuto opatreniu podali žalobcovia správnu žalobu, ktorej jediným žalobným bodom bola námietka, že zápis zmien je nezákonný, pretože zamestnanci lesného a pozemkového odboru mali byť z rozhodovania vylúčení. Správny súd ju však zamietol tu napadnutým rozsudkom č. k. 8 S 98/2018-76 podľa § 190 SSP. Nestotožnil sa s námietkami žalovaného, že žalobcovia nemali aktívnu legitímáciu podľa § 177 SSP, ani že nie je daná právomoc správneho súdu na preskúmanie opatrenia z 9. októbra 2018. Zákonnosť zvolania zhromaždenia a prijatých uznesení mohol podľa § 15 ods. 1 zákona č. 97/2013 Z. z. preskúmať civilný súd, na ktorý sa žalobcovia mohli obrátiť so žalobou o ich neplatnosť. Správny súd mohol preskúmať len zákonnosť zápisu zmien, ktorý žalovaný vykonal podľa § 26a cit. zák. Táto činnosť žalovaného je len evidenčná a nevzťahuje sa na ňu zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Žalovaný preskúmal, či oznámené zmeny majú oporu v predložených listinách, a keď mali, vykonal ich. O vylúčení zamestnancov sa rozhoduje len vtedy, keď sa rozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov; preskúmané opatrenie je však len evidenčným úkonom.

II.

Kasačná sťažnosť a vyjadrenia k nej

3. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalobca vo 4. rade domáha zmeny tohto rozsudku tak, že sa zruší preskúmané opatrenie, eventuálne jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Zdôraznil, že aj pri vykonávaní evidenčných úkonov musí žalovaný dodržiavať základné zásady administratívneho konania. Žalovaný však odignoroval námietky zaujatosti, ktoré žalobcovia uplatnili proti jeho zamestnancom. Preskúmané opatrenie je individuálnym právnym aktom a tieto nedostatky nerieši civilný súd, ale správny súd. Okrem toho žalobca vo 4. rade namietol, že žalovaný neskúmal, či boli uznesenia zhromaždenia 9. októbra 2018 riadne prijaté, hoci bolo jeho povinnosťou zistiť materiálnu pravdu.

4. Žalovaný navrhol potvrdiť rozsudok správneho súdu. Nestotožnil sa s výhradami žalobcu, ku ktorým sa už opakovane vyjadroval. Vyporiadanie s námietkami predpojatosti považuje za dostatočné. Ďalej sa žalovaný podrobne zaoberal vnútornými pomermi lesného a pasienkového spoločenstva a jeho vývojom, ktorý podľa neho žalobcovia nesprávne interpretujú a vyvodzujú z neho aj nesprávne závery o výške podielov jednotlivých členov. Námietka, že neskúmal materiálnu pravdu, je podľa neho všeobecná a nie je mu zrejme, akou nezákonnosťou trpia predložené listiny.

III.

Posúdenie veci kasačným súdom

5. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok v celom rozsahu (§ 453 ods. 1 SSP) a predchádzajúce konanie pred správnym súdom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) v medziach uplatnených kasačných bodov (§ 453 ods. 2 SSP).

6. Predmetom prieskumu v prerokovanej veci je akt žalovaného, ktorým zapísal zmeny do registra pozemkových spoločenstiev v zmysle § 26a zákona č. 97/2013 Z. z. Správny súd tento akt považoval za opatrenie orgánu verejnej správy v zmysle § 3 ods. 1 písm. c) SSP a toto posúdenie zostalo v kasačnom konaní nenapadnuté. Zároveň však správny súd v napadnutom rozsudku vysvetlil, že na proces zápisu zmien do registra podľa cit. § 26a zákona č. 97/2013 Z. z. sa nevzťahuje Správny poriadok, ani iný procesný predpis. Podľa § 440 ods. 2 SSP mal žalobca vo 4. rade predniesť v kasačnej sťažnosti konkrétne námietky proti záveru správneho súdu, že žalovaný pri zápise zmien podľa § 26a cit. zák. nevykonáva žiadne administratívne konanie. Žalobca v nej len všeobecne tvrdí, že žalovaný sa mal správať pravidlami administratívneho konania, no tento svoj záver nevyvodzuje zo žiadnej právnej argumentácie. Už správny súd posudzoval žalobu žalobcu ako všeobecnú správnu žalobu podľa § 177 a nasl. SSP, pri ktorej v zmysle § 134 ods. 1 SSP zásadne platí, že jej dôvodmi je správny súd viazaný. Podľa citovaného § 453 ods. 2 SSP to zároveň znamená, že aj kasačný súd je zásadne viazaný sťažnosťnými bodmi. Ak teda žalobca nijako nevysvetlil, prečo (z akého právneho dôvodu) je nesprávny záver správneho súdu, že žalovaný nemusel postupovať podľa Správneho

poriadku, no ani podľa iných pravidiel administratívneho konania, nie je úlohou kasačného súdu vymýšľať argumentáciu, prečo by mal byť tento záver nesprávny.

7. Keďže žalovaný pri zápise oznámených zmien podľa § 26a zákona č. 97/2013 Z. z. nepostupuje podľa Správneho poriadku ani podľa iných pravidiel administratívneho konania, nemožno mu vyčítať, že „odignoroval“ námietky zaujatosti. Žalovaný ako štátny orgán musel podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky konať zásadne spôsobom, ktorý predpokladá zákon. Zákon č. 97/2013 Z. z. nepredpokladá, že by žalovaný mal osobitne rozhodovať o vylúčení či nevylúčení svojich zamestnancov, a postup podľa § 12 Správneho poriadku sa z už uvedených dôvodov nepoužije. Preto žalovaný nemal právny základ na to, aby vydával rozhodnutia alebo iné formálne akty o (ne)vylúčení zamestnancov. Podľa kasačného súdu mohla byť v takomto prípade prípadná účasť predpojatého zamestnanca na spornom akte podstatná len vtedy, ak sa prejavila na samotnom obsahu tohto aktu. Žalobca však v správnej žalobe žiadne konkrétne formálne ani obsahové výhrady voči preskúmanému opatreniu z 9. októbra 2018 neuplatnil. Žalobca nijako neodôvodnil, akými konkrétnymi nedostatkami trpeli predložené doklady (zápisnica o zhromaždení z 9. októbra 2018, prezenčná listina, ďalšie prílohy), aby to bránilo zápisu zmien do registra v súlade s § 25 ods. 2 písm. a) a § 26a zákona č. 97/2013 Z. z. V dôsledku toho tak nemožno vytýkať správne mu súdu, že žiadne takéto nedostatky nezistil a žalobu zamietol.

8. Aj v kasačnej sťažnosti žalobca vo 4. rade všeobecne namieta, že žalovaný nepostupoval v súlade so zásadou materiálnej pravdy a neskúmal, či boli uznesenia riadne prijaté. Táto námietka je však znova veľmi všeobecná a nie je zrejmé, čo konkrétne mal žalovaný zistiť správne, no nezistil, a aké konkrétne pravidla pri prijímaní uznesenia bolo porušené. Odhliadnuc od toho však takéto námietka nebola nijako konkrétne uplatnená v správnej žalobe, a preto ani jej ďalšie uplatnenie v kasačnej sťažnosti nie je prípustné [§ 439 ods. 3 písm. b) SSP].

IV.

Záver

9. Na základe všetkých uvedených úvah tak kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu vo 4. rade je v rozsahu uplatnených sťažnostných bodov nedôvodná, a preto ju podľa § 461 SSP rozsudkom (§ 457 ods. 1 SSP) zamietol.

10. O trovách bolo rozhodnuté podľa § 167, 168 a 169 v spojení s § 467 ods. 1 SSP, keď žalobca vo veci úspech nemal a žalovaný ho síce mal, kasačný súd však nezistil dôvody, aby sa mu nárok na náhradu trov priznal.

11. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

